

 JANUAR-APRIL 2017

SPEJDER SPORT

LÆS OM

Rold Skov Gruppe i Wales

Gilwellhyttens historie

Lille Solstråle & Lette Fjer

KAMMERATSKAB | FRILUFTSLIV | OPLEVELSER | NATUR | DYRELIV | PATRULJELIV | EVENTYR

34. ÅRGANG – MEDLEMSBLAD FOR DE GULE SPEJDERE I DANMARK

Nyt fra **KORPSSTYRELSEN**

Først et stort, velmenende og varmt; tak for sidst til alle ledere og civile der deltog i Ledertræffet 2016. Hvilken fantastisk weekend. God stemning. Fint lille opgaveløb og en meget interessant rundvisning i Mønsted Kalkgruber.

Lækker og velsmagende middag og ikke mindst god musik. Og mens nogle af os svingede træbenet på dansegulvet var der andre der deltog i en typisk jysk tradition: sømblokken.

Og andre der tog adskillige ture ved bordtennisbordet. Jeg synes, at det var fantastisk at se, hvordan der blev hygget og snakket – til langt ud på natten.

Tusind tak til Jens Langkniv Gruppe – ledere såvel som civile – for et rigtigt godt planlagt og gennemført Ledertræf. Og en stor tak til alle deltagere for jeres gode humør og interesse i at få et godt ledertræf. Jeg håber at alle kom hjem med en god oplevelse til livets rygsæk.

Efter et veloverstået ledertræf ser vi i Korpsstyrelsen nu frem mod årsskiftet.

Årsskiftet betyder regnskabsafslutning og fremstilling af et årsregnskab til revisionen, så det er klar til godkendelse på Korpsrådsmødet.

Årsskiftet betyder også medlemsopgørelse. At få lavet en opgørelse over hver enkelt gruppes medlemstal og korpsets samlede medlemstal. At lave kurver og grafer der viser udviklingen i grupperne og i grenene. Som vi så på ledertræffet ser det ikke så skidt ud – for at blive i det jyske, det er ikke så ringe endda.

Efter at have tænkt lidt på kurverne er der et enkelt spørgsmål der melder sig: når det fra flere steder forlyder at folkeskolereformen betyder faldende interesse for fritidsaktiviteter, er det så derfor vi ser et fald i spejdergrenen? Men hvorfor er der så stigende medlemstal for ulve og stifindere?

Jeg bliver gang på gang bekræftet i, at det som vi startede i 1984 og som vi har passet og plejet, i modgang og medgang, i alle 32 år, var det rigtige at gøre. Vi er ikke landets største spejderkorps – men vi er det bedste!

Et glædeligt og lykkebringende nytår til alle.

Med spejderhilsen

Per Stigaard
Spejderchef

Indholdsfortegnelse

- 4** Opslagstavlen
- 6** Rold Skov Trop i Wales
- 8** Indvielse af Kukkerhuset
- 9** Guldkorn fra Baden Powell
- 10** 1. Næstved Sommerlejr Gillastugan
- 12** LPT - Spejdere
- 14** LPT - Pionerer
- 16** LPT - Rover
- 18** Gilwell hytten
- 26** Ulvesiden
- 27** Wagadugo plakat
- 28** Stifinder
- 32** WFIS
- 34** Gruppesider
- 44** Æressiden

Spejdersport

Medlemsblad for De Gule Spejdere i Danmark

Redaktør

Charlotte Andersen, Frederiksborg Trop

Opsætning og layout

Lars Karoliussen

Korrektur

Gert Gronemann
Pernille Birkerød Andersen
Lisbeth Steinmann

Tryk

Lasertryk.dk
Oplag: 1.000 eksemplarer
ISSN: 0908-5505

Deadline næste blad

Den 20. marts 2017 for bladet maj - august 2017.
Indlæg og artikler sendes til e-mail: spejdersport@degulespejdere.dk

Vær opmærksom på!

Artikler eller andet i bladet, er ikke nødvendigvis udtryk for korpsets eller redaktionens holdninger eller synspunkter.

Når du sender en artikel eller billeder, giver du redaktionen og korpset rettighederne til at bruge dette i bladet og på hjemmesiden samt i andet PR-materiale.

Vi forbeholder os retten til at redigere i alt indsendt materiale. Det er desværre ikke altid muligt, at få alt tilsendt materiale med i Spejdersport, men vi gør vores bedste.

Forsidebillede

Mona Trolle og Mathilde Zørn

Fotograf

Anders Trolle

Aktiviteter!

1. Wagadugløbet **28-30. april**, et sted på Sjælland
2. Ulveturneringen **19-21. maj**, vil i år blive afholdt af Fugl Phønix Trop, emnet er Junglen.
3. Stifinderturneringen **25-27. Maj**, vil i år blive afholdt af Rold Skov Trop.
4. Spejdemarchen Bornholm Rundt **105 km**, i Pinsen, med start fra Rønne fredag den **2. juni**.

lav din egen løgspartel !

Husk årets 'vildeste' løb d. 24.-26. marts 2017

- sæt **X** i kalenderen

Til foråret slår Ree Park Safari endnu engang dørene op for spejdere og FDFere fra otte af Danmarks ungdomskorps, når Ranger Challenge igen løber af stablen.

Ranger Challenge er et tværkorpsligt løb for FDFere og spejdere i alderen 12 til 18 år.

Løbet er en patruljedyst, hvor opgaverne tager udgangspunkt i traditionelle spejderfærdigheder og er tilpasset løbets tema. Temaet for løbet er de afrikanske rangeres arbejde for at beskytte truede dyrearter.

Løbet foregår i Ree Park Safari – tæt på parkens mange vilde dyr med overnatning mellem løver og ulve, bjørne og næsehorn. Der venter deltagerne en spændende, udfordrende og uforglemmelig weekend!

Følg med på www.facebook.dk/rangerchallenge

Køb af **UNIFORM, BÆLTE & STRØMPER**

Udstyr købes i De Gule Spejders web shop på www.gulspejder.dk vælg shoppen.

Under "Beklædning" finder du uniformer, bæltter, strømper og strømpeopslag.

Der er mange gode ting at købe i shoppen og sortimentet udvides hele tiden. Mærker og bånd købes kun af ledere, da de udleveres efter fortjent indsats for af opnå mærket.

Sådan laver du din egen rullepølsepresse

KORPSTYRELSEN

Per Mejer, Formand

E-mail: formand@degulespejdere.dk
Mob: 2345 0626

Per Stigaard, Spejderchef

Ulve og Stifinder-kontaktperson
E-mail: spejderchef@degulespejdere.dk
Mob: 2854 2782

Stinus Andersen, Vicespejderchef

Spejder-kontaktperson
E-mail: vicespejderchef@degulespejdere.dk
Mob: 2344 2659

Erik Wedø, Regnskabsansvarlig

E-mail: regnskabsansvarlig@degulespejdere.dk
Tlf: 4010 3288

Signe Fjællegaard, Uniformeret

Pioner-kontaktperson
E-mail: signe@degulespejdere.dk
Tlf: 2629 8880

Preben Bjeragger, Uniformeret

E-mail: preben@degulespejdere.dk
Tlf: 2483 5344

Irene Edelgaard, Civil

Email: irene@degulespejdere.dk
Tlf: 6171 3570

Hanne Sørensen, Civil

E-mail: hanne@degulespejdere.dk
Tlf: 8664 5536

Lene Bækgaard, Civil

E-mail: lene@degulespejdere.dk
Tlf: 29 71 14 34

Annette Munk Sørensen, Civil

E-mail: annette@degulespejdere.dk
Mob: 60 43 43 26

Wales sommeren 2016

- en forældres beretning

SKREVET AF **KIRSTIN BJØRNBAK KJÆR**

De Gule Spejdere, Rold Skov Gruppe, var denne sommer 10 fantastiske og oplevelsesrige dage i Wales. Med afgang fra Billund begyndte turen i højt humør med en overnatning i Gilwell Park, der er den engelske spejderorganisations park i udkanten af London med mange aktiviteter, camp-muligheder og historier om Lord Baden-Powell. Dagen efter bød på sightseeing i London, hvor turen bl.a. bød på gåtur langs Themsen til Camden Market, der er en ungdomsmagnet, med alverdens små boder, der sælger kunsthåndværk, genbrugsvarer eller forskelligt street food fra hele verden.

Sidst på dagen kørte vores spejderleder, Michael Vester, os i sikker venstrekørsel til Brecon Beacons nationalpark i Wales, hvor vi mødtes med en walisisk og en engelsk spejdergruppe i øsende regnvej, og som den waliske spejderleder så muntert tilføjede: "If it isn't raining in Wales, it's just about to". Til vores store glæde havde de slået telte op til os og kunne i et tørt messetelt tilbyde et måltid dejligt varmt mad.

De næste dage gik med lejrLiv, hvor spejderne udvekslede erfaringer på tværs af nationaliteter. Hver morgen blev der serveret æg, bacon og baged beans. Ellers gik dagene med hike i lokalområdets flotte natur, tur på det lokalhistoriske udendørsmuseum og bygning af bl.a. bålplads og flagstang. Hver aften samledes vi alle om lejr-bålet, hvor der blev sunget og lavet sketches på

både dansk, engelsk og sågar walisisk. Altid meget stemningsfuldt. Den sidste aften lavede de danske spejdere en festmiddag til alle spejderne. Det blev en udsøgt middag med nogle meget lækre stege, som selvfølgelig blev tilberedt over bål, hvilket må siges at være noget af en præstation, når det primært regner 24/7.

Så kom dagen, hvor vi skulle pakke sammen og videre på en tre-dags vandretur. Til vores store glæde skinnede solen fra en skyfri himmel, hvilket betød, at vi kunne pakke vores vandretursrygsække i tørvejr og for første gang stikke fødderne i tørre vandrestøvler. De næste dage gik med vandretur gennem de smukke, frodige, bakkede bjerge i Wales. Turen bragte os op over toppen Sugar Loaf i 595 m højde og gennem Black Mountains. Vi gik omkring 20 km om dagen, så det var altid hyggeligt at finde et dejligt sted at slå lejr, lave mad og efter et solidt måltid, tilberedt over tranguia, kunne vi alle gå til ro i vore små telte. Og heldet var med os, da det først var på den sidste dag, at det igen begyndte at regne - så regnede det også resten af turen. Det skal dog tilføjes, at spejderne altid tog vejret i højt humør.

Vores tur i Wales blev afsluttet med en kirkekoncert i en lille lokal kirke, hvorefter vi gik 100 meter længere hen ad vejen til den lokale pub for at indtage et rigtig walisisk pubmåltid. Herlig måde at afslutte vores dejlige tur på.

Næste dag kørte vi atter mod London. På vejen besøgte vi Raglan Castle i Wales og Stonehenge i England. Den sidste overnatning bød på endnu en sjov oplevelse. Vi fik nemlig muligheden for at overnatte på en militærbase lige uden for London. Her fik vi en rundvisning og turens første bad i basens idrætsomklædningsrum.

Forældrene vil gerne takke De Gule Spejdes ledere, Michael og Chris, for en velplanlagt tur og for deres gode måde at være sammen med spejderne på.

Gå ind på gruppens hjemmeside (www.roldskovgruppe.dk) og se flere billeder fra turen.

Indvielse af Kukkerhuset

SKREVET AF LISE MØLLER

Så kom dagen endelig, hvor 1. Næstved Trope og Flok kunne indvie Kukkerhuset. Fra at være et hus til en institution for unge er huset nu omdannet til at rumme en spejdertrope med mange aldersgrene. Huset var gjort rent, vejrhanen var kommet på taget, grunden var ryddet og gjort pæn til dagen. Da borgmesteren havde holdt tale og hugget tovet over, kunne festlighederne begynde. Udover bare at gå rundt og se på Kukkerhuset var der mulighed for at deltage i flere aktiviteter. Man kunne tage et orienteringsløb i skoven med sin mobil, svare på en spejderquiz, hvor man kom rundt i huset og på grunden, kaste med redningsreb eller stable mælkekasser. Hvis man var sulten eller tørstig, kunne man bage snobrød eller spise kage med kaffe, te eller saftvand til. Der var mange besøgende, og alle aktiviteterne var godt besøgt. Dog var det mælkekassestablingen, der tiltrak flest deltagere og tilskuere. Det var fascinerende at se store som små stable kasserne og kravle op i højderne. Flot at det lykkes et par stykker at stable alle 21 kasser!

Det var en dejlig dag, hvor mange kom forbi. Der var gæster fra andre spejdertropper, tidligere spejdere fra 1. Næstved og nogle, der bare var interesserede i at se, hvordan Kukkerhuset var blevet til en spejderhytte.

Tak til jer, der fejrede dagen sammen med os og tak for de flotte gaver.

GULDKORN

fra Baden Powell

SKREVET AF MICHAEL P. VESTER, TL ROLD SKOV GRUPPE

Kære spejdervenner

I sidste nummer af Spejdersport begyndte vi at kigge på sporing, og jeg foreslog jer at opøve jeres evne til at bemærke forandringer ved at lege Kims lege. Men det sjove og nyttige er ikke at kunne bemærke forandringerne, men derimod at kunne sætte dem sammen, og se hvad der har foregået – fortælle historien. Det er nemt nok at finde et enkelt spor fra en hjort eller se, at der er blevet flyttet noget i dit værelse, men at finde resten af hjortens spor og finde ud af, hvor den har sovet eller fejlet sine takker, det er det svære – eller at finde flere ting på dit værelse, der er blevet flyttet for at kæde det sammen til at finde ud af, at det er din lillebror, der har været inde og låne en af dine ting uden at spørge om lov!

B.P. fortæller en historie om, hvordan en indfødt dreng en gang læste en soldats spor:

"En kavalerisoldat var forsvundet, og hans kammerater var ude og lede efter ham, [...] da de mødte en indfødt dreng og spurgte ham, om han havde set den forsvundne mand. Han svarede straks 'Mener I den meget høje soldat, ridende på en gråskimmel hest, der halter en smule?'. Kammeraterne svarede: 'Ja, det er ham. Hvor så du ham henne?'. 'Jeg så ham ikke!' svarede drengen, 'men jeg ved, hvor han har været.' [...] Han forklarede dem, at han havde set spor af soldaten, som han kunne udpege for dem. Endelig tog han dem med til et sted, hvor sporene viste, at manden havde holdt en pause. Hesten havde gnubbet sig op af et træ og efterladt lidt hår i bar-

ken, der viste, at det var en gråskimmel. Hovaftrykene viste, at den var halt, ved at aftrykkene fra den ene hov ikke var så dybt som de andre, og at skridtlængden var kortere. At rytteren var en soldat, kunne ses på hans støvleaftryk – da det var en militærstøvle. Da spurgte de drengen: 'Hvordan vidste du, at han var en høj mand?' hvorefter drengen viste dem, hvor soldaten havde brækket en kvist af et træ, hvilket var så højt oppe, at en person af normal højde ikke ville have kunnet nå."

Baden-Powell skriver endvidere at deduktion – det at kunne udlede historien – er som at læse en bog.

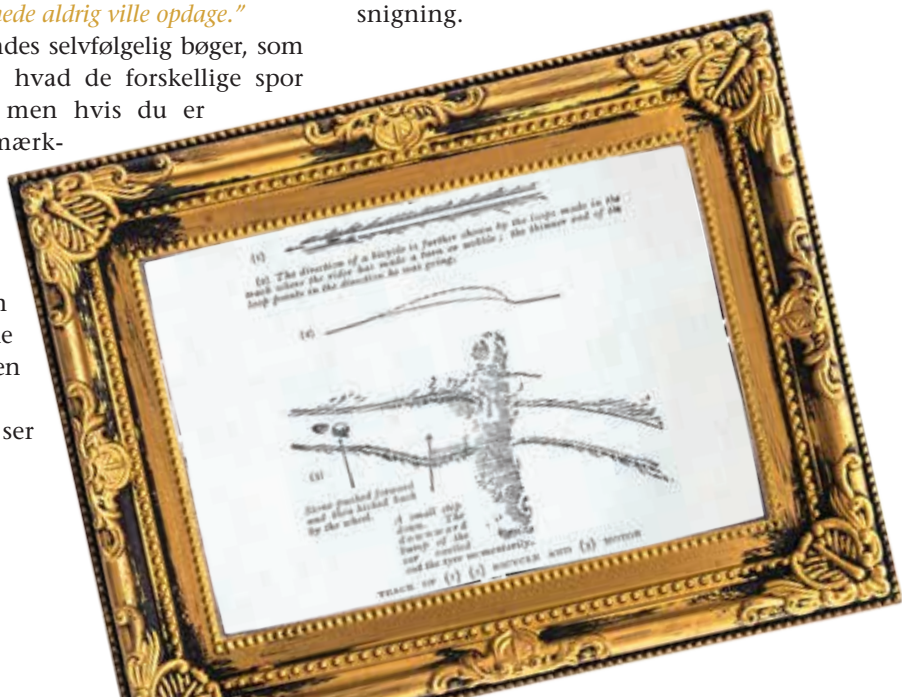
"En dreng, som aldrig har lært at læse, og som ser dig læse en bog, vil spørge om, hvordan du gør det. Og du vil vise ham, at de små tegn på siden er bogstaver, og at disse bogstaver sat sammen danner ord – at ord sat sammen danner sætninger, og at sætninger giver information."

På samme måde ser en trænet spejder små spor og tegn, som han sætter sammen og kommer frem til oplysninger, som den utrænede aldrig ville opdage."

Der findes selvfølgelig bøger, som forklarer, hvad de forskellige spor betyder, men hvis du er lidt opmærksom på, hvad der sker omkring dig, kan du komme langt uden en bog. Hvis du ser

en hjort springe forbi på marken eller en hare hoppe over en grusvej, så prøv at finde deres spor og se, hvordan de sidder sammen i par eller enkeltvis – næste gang du så støder på lignende spor, kan du måske huske hvordan hjorten eller haren bevægede sig, og så har du jo faktisk læst det ud fra de spor, du har fundet. Du kan også prøve at kigge på dine egne spor, når du går igennem et stykke bart jord eller lignende. Hvordan ser dit fodaftryk ud når du går, løber eller lister - de er alle forskellige. Hvordan ser din bedstefars fodaftryk ud, når han går med stok, eller hvilke aftryk efterlader din cykel, når du drejer eller bremses op? Der er mange spor at lære, du skal bare være opmærksom på, hvad der hele tiden sker omkring dig.

Denne gang har jeg taget udgangspunkt i "campfire yarn" nummer 13, og i næste nummer vil vi kigge på nummer 14, der handler om at følge efter et menneske eller dyr uden at blive opdaget - altså snigning.

1. Næstved Trop og Floks

sommerlejr 2016

Årets sommerlejr løb af stabelen i uge 27. Forud havde vi i ledergruppen allerede et år forinden booket Gillastugan spejdercenter i Skåne, Sverige. Stedet ligger som nabo til Søderåsen nationalpark, et fantastisk område.

SKREVET AF TINA OG BAGHEERA

C enteret er stort og vi vidste på forhånd at der ville være rigeligt plads. Blandt andet derfor opstod ideen om at invitere forældre og søskende med, både som hjælpere men også for at gengælde opbakningen til alle vore aktiviteter. Tilbuddet blev fremsat på grillaftenen i august 2015 og da vi talte sammen efter tilmelding kunne vi se at ikke blot næsten alle spejdere i troppen men også 27 forældre og søskende var tilmeldt. I alt drog vi 89 fra 1. Næstved af sted.

Lørdag den 2. juli kørte bussen af sted med alle uniforme-rede børn ligesom en karavane af biler, varebiler m.m. Vel ankommet om eftermiddagen udforskede vi området, dvs. nogle enkelte pionerer valgte at udforske det nordsjællandske først. Ulvene indtog hytten, stifindere, spejdere og pionerer fandt egnede pladser og påbegyndte lejrarbejde. Ulvene byggede bandeskjul, stifinderne en lejrplads med overdækket køkkenbord, spejderne en plads med overdækkede borde, bålplads, værktøjsstativ og indgangsportal og slutteligt pionererne, der indrettede sig i shelter med overdækkede borde og gammelmandsild.

Herefter startede aktiviteterne omkring temaet Rid-dere. Der var værksteder med filtning, fremstilling af skjolde, sværd og sværdholdere, faner, kongespil og bueskydning. Spejdere og pionerer byggede desuden blider. Alle var inddelt i hold, på tværs af grene og der var blevet arbejdet godt i holdene men også knyttet bånd, fra de små til de store, hvilket man kunne se i løbet af ugen, hvor alle hyggede sig sammen, på tværs af aldre. I ugens løb blev der desuden dystet i disciplinerne kongespil og bueskydning m.v. og en turnering blev afholdt sidst på ugen, ligesom der torsdag aften blev holdt ridderfest med helstegt pattegris.

Vi havde på forhånd fået at vide, at der ville være mange vildsvin i området. Dem så vi nu ikke meget til, faktisk var det eneste pattedyr vi kom i kontakt med en flagermus, der havde forvildet sig ind på drengenes sovesal, hvilket skabte nogen aktivitet, inden den var fanget og sat ud i det fri.

Traditionen tro, tog spejdere og pionerer af sted på heik, naturligvis i Søderåsen. I parken ligger et antal

huse, der kan overnattes i. Parken blev travet tynd, Kobberhatten og Odensjön var nogle af seværdighederne der blev besøgt. Også stifinderne tog på overnatning i parken og ulvene havde en heldagsudflugt, blandt andet til Kobberhatten.

Stifinderne blev budt på natløb af rovere. Hjælpere og alle deltagende forældre og søskende lagde et kæmpe arbejde i at få det hele til at gå op, ikke mindst i køkkenet, hvor der blev produceret mad i alle afskygninger til glæde for os alle. Jeg har dog også indtryk af, at der blandt hjælperne var tid til at hygge sig sammen og med børnene. Vi havde nogle fælles lejråb, hvor de der ikke er spejdere fik indblik i vores hyggestunder i bålet's skær.

Tak for en fantastisk tur til alle spejdere, forældre og søskende med masser af spejderarbejde, oplevelser, sammenhold og venskaber på tværs. Jeg glæder mig over, at nogle synes så godt om vores måde at være sammen på, at der efterfølgende er 5 forældre der har meldt sig ind i Roverklanen, ligesom flere søskende er startet til spejder.

LPT - Spejdere

Den 15. oktober klokken 13:00 gik startskuddet til årets LPT. I år blev LPT'en afholdt af Frederiksborg Trop.

SKREVET AF VICTORIA OG FREYA, UGLER - FUGL PHØNIX

Vi mødtes klokken 10:30 på vores spejdergrund i Sorø. Vi pakkede traileren og kørte afsted til årets LPT. Vi var alle meget spændte og følte et vist pres fra vores søde, men lidt for forhåbningfulde ledere. Da vi havde vundet sidste års LPT, ville vi gerne gøre vores leder stolte ved at vinde igen, men vi følte dog, at det ville blive en svær opgave.

Da vi ankom til Sophienborggrunden spiste vi vores madpakker og pakkede vores spejdergrej ud. Klokken 13.00 var der flagparade, og vi blev alle budt velkommen. Daniel og Jonas fra vores patrulje hejste flaget, og snart var vi i gang med lejrporten. Klokken 14.00 var der PL-møde, hvor vi derfor måtte vinke pænt farvel til de flotte vandrepræmier, der det sidste år har pyntet vores patruljerum.

Vi fortsatte med vores lejrport. Vi havde dog visse udfordringer med vores telt, da det blæste en del. Da der efter 3 timer var styr på teltet, følte vi os en smule stressede. Klokken 17.00 var der madudlevering, og vi lavede en god, gammeldags ret, hakkebøf med bløde løg. Senere var vi på natorienteringsløb; det var lidt hårdt

for nogle, men vi klarede det alt i alt udmærket. Da vi stadig følte os bagud med lejrarbejdet, besluttede vi gamle spejdere os for at arbejde videre, efter vi havde puttet de nye. Vi arbejdede til klokken to og gik i seng med en god fornemmelse, da oversejlet til køkkenbordet var lagt på.

Den følgende morgen var vi noget trætte, og vi var ikke videre begejstrede for, at Margon råbte godmorgen klokken halv 7. Men op måtte vi, der skulle laves morgenmad og up to standard. Efter flagparade arbejdede vi videre på vores lejrplads, indtil vi skulle på o-løb. Vi var tilfredse, da vi forlod lejren, og vi vidste, at vi havde gjort vores bedste. Nu håbede vi bare, det var godt nok. Da vi var færdige med o-løbet lavede vi aftensmad og hemmelig opgave. I år var den hemmelige opgave en tommestok.

Mandag skulle vi på hike. Dette års hike bestod af fire levende poster og tre døde. Det var nogle sjove poster. Nogle klarede vi bedre end andre. På førstehjælpsposten var vi overraskende gode, og vi fik ros af selveste Petra; vi dræbte ingen denne gang, hvilket er rekord for os. Til gengæld kunne vi slet ikke finde ud af ori-

enteringposten, det skal helt sikkert hjem og øves. Udover orienterings- og førstehjælpsposten var der også en post, hvor vi skulle bygge et køkkenbord så tæt på en meter som muligt. Det skulle samtidigt være i vater, og til det skulle vi bruge vores foropgave, som i år var et vaterpas. Derudover var der en dyresporspost og en masse døde poster omkring Frederiksborg Slot.

Da vi kom hjem lavede vi aftensmad, mens Freya og Victoria skrev hike-rapport. Da vi havde glemt at lægge brænde ind i vores brændeskjul, kunne vi slet ikke få gang i bålet. Vi var derfor lige ved at aflevere maden for sent, og Margon var ikke glad.

Efter maden var der tovtrækningen; her røg vi hurtigt ud. Men det var sjovt at se de andre trække mod hinanden, og vi heppede på de andre. Senere stod den på lejrbaalsunderholdning, vi var lidt nervøse, da vi ikke var sikre på, om folk ville synes, den var sjov. Der var mange gode lejrbaalsunderholdninger med i år, og vi kunne hurtigt se, at vi ikke ville vinde. Vi heppede på Skjoldungerne, da vi syntes, deres var virkelig sjov. Derefter var der lige en opvask, der

skulle klares. Da vi var færdige, hoppede alle trætte i poserne.

Tirsdag morgen vågnede vi op i godt humør, vi var trætte og glædede os til, at turen snart gik hjemad. Efter morgenmaden sløjfede vi lejrpladsen, kun afbrudt af den skønne årlige forhindringsbane. Da klokken blev 13.00 var det tid til flagparaden, og vi kunne mærke, at nervøsiteten var begyndt at melde sig. Vi havde fra start set især Gribskov som konkurrenter, da vi syntes, de var virkelig gode.

Men heldigvis endte det, som vi havde håbet på og kæmpet for - vi blev nemlig udråbt som dette årets vindere af LPT.

Beretning fra **Pionerturnering 2016**

„Det kan øse, det kan pøse, det kan regne li' så meget, som det vil. Det kan plaske, det kan sjaske allevegne, vi marcherer bare til..."

SKREVET AF **SEBASTIAN** OG **MARTIN O. HANNAH**

Sangen er velkendt og elsket af mange og satte sammen med Frederiksborg Troops flotte arealer rammerne for dette års Pioner- og Roverturnering.

I det lille skovområde ved siden af spejdernes turneringsplads hørtes natten til søndag lyden af banken og saven samt af sang fra de mange deltagende rovere og pionerer.

11 pionersjak og 9 roversjak fra hele landet stod kl. 14 klar til at dyste om titlen som landets bedste pioner- og roversjak. Alle var spændte på, hvilke opgaver og udfordringer de næste 24 timer ville byde på, og med et rekordhøjt antal sjak var presset om end endnu større. Det var fedt at stå mellem så mange velkendte ansigter!

Efter en kort parade gik det hele løs. Det første vi skulle i gang med, var at bygge vores lejr. Overdækket arbejdsbord, bivuak og bålplads blev til i de næste timer. Samtidig skulle vi begynde på at lave rygeost til aftensmaden.

Lidt tid inde i turneringen lød klokken, så var der ildborsdyst! Trods mange års forsøg lykkedes det desværre

heller ikke denne gang. Faktisk var det kun rovere, der fik ild i år – noget tyder på, pionererne stadig har meget at lære ...

Til aftensmad skulle vi i år fremstille en nordisk inspireret rejecocktail som forret, hjemmelavede forårsruller til hovedret og lækker kærnemælksis lavet med flydende nitrogen til dessert. Vi skulle også lave rullepølse i egen presse, som skulle være klar til nybagte boller om morgenen.

Ved 11-tiden var der lejrball med underholdning fra roverne, og natten gik med at lave rullepølse m. presse, O-løb, fremstille lacrosse-ketchere, løse kortopgave og desuden prøve at holde sig forholdsvis tør.

Der skulle også laves en rebslagningsmaskine og derefter produceres et 3-slået tov på mindst 10 m til et redningsreb. Udfordringen er, at det kræver mindst 3 mand, og når man er et pionersjak på 2, må man jo låne. Overalt kunne man da i løbet af de tidlige morgentimer se

sjak, der hjalp hinanden med at slå tov på trods af både pres fra Lacrosse-turnering og de andre opgaver, der skulle færdiggøres til tiden.

Det er vel egentlig også det, der kendetegner Pioner- og Roverturneringen. Kammeratskabet, der stadig skinner igennem, selvom alle er under hårdt pres og kæmper for at blive færdige med deres opgaver. Der er altid en venlig hånd at hente på trods af, at man er konkurrenter.

Så blev det tid til Roverræs! Løb med rafter og reb gennem underskoven, ned gennem mosen, kast med redningsreb, mere løb, lav knob på tov uden at slippe det, videre til „åen“, hvor vi sluttede af med at skulle over ved at bygge en A-buk. Sebastian havde vrøvl med benene efter nattens o-løb, men vi arbejdede os støt op gennem feltet og endte med en god placering.

Efter en dejlig frokost samledes vi kl. 14 til afslutningsparaden. Alle stod med det samme glade smil, som da vi begyndte. Der kunne dog anes en smule træthed i folks øjne.

Vi havde en fornemmelse af, at vi stod solidt i feltet, da vi havde afleveret alle opgaver, men kunne også se, at andre havde præsteret utroligt godt. Det var derfor med stor overraskelse og megen glæde, da O. Hannah blev råbt op som vinderen af årets pionerturnering!

Tak for denne gang, og vi ses til næste år på Bornholm!

Beretning fra årets Roverturning 2016

SKREVET AF MARTIN, JENS OG JACOB
- RØNNEBÆKKENS ROVERKLAN I NÆSTVED TROP

Eventyret starter i det Nordøstlige Sjælland, tæt på store skove og kongelige slotte. Jorden der betrædes er Frederiksborg Troops spejdergrund og den danner i år rammen om afholdelsen af den årlige Landspatroljeturning og dermed også Pioner- og Roverturning. Den mest krævende 24 timers spejdertekniske dyst imellem roversjak fra hele korpset om at hæve rovertvejen som bevis på, at man er korpsets bedste.

Præcis klokken 14:00 troppede hele 20 sjak op om bålpladsen ved den store eg lidt inde i skoven. Det var i år det største fremmøde til Pioner- og Roverturning nogensinde, hvilket jo i sig selv er en flot præstation. Lad det endelig ske igen.

Løbsledelsen bød os velkommen og ellers var det lige-på-og-hårdt. Når lyden fra klokken bredte sig i skoven betød det, at vi skulle stille en mand til nye udfordringer.

Klokken ringede for første gang og vi vidste nu, at de 24 timer var skudt i gang og at opgaverne ville vælte ind.

Tempoet blev skruet op og opgaverne fordelt. Hvert sjak fik til opgave at etablere en lejr med et presenningshus med tilhørende arbejdsbord og køkkenbord. Derudover skulle vi lave en bålplads med plads til en lille brændeovn til bagning. Førstnævnte presenningshus, der kunne give ly for vind og vejr, syntes bestemt vigtig for os, da vejrmetrologerne netop havde lovet blæst og regn i løbet af turneringen. Blæsten var allerede over os, men kapløbet med regnbygerne, der endnu ikke var kommet, var skudt i gang.

De næste par timer gik med at slæbe rafter og skaller og bygge vores lejr. Jens målte op og gravede ud til bålplads og bageovn, mens jeg gik i gang med at udtænke en plan for vores presenningshus.

Ret tidligt blev vi sat i gang med madlavning og derfor blev sjakkets kok Martin sat i gang med finde det gastronomiske kokkeniveau frem. Første madopgave lød på at fremstille ost på gammeldags maner.

Til osten skulle vi fremstille en lågspartel som i bund og grund er en træplade med huller, der senere skulle bruges i madlavningen til at ryge vores ost over bålet.

Aftenens tre-rettes menu stod på nypillede rejer til rejcocktail til forret, hjemmelavede forårsruller med rodfrugtssalat til hovedret og vaniljeis med friske jordbær til

dessert. Sideløbende skulle der laves en rullepølse, der skulle presses og serveres til morgenbollerne, vi selvfølgelig skulle bage i vores bageovn og med frisklavet kaffe. Kaffen malede vi af udleverede kaffebønner.

Klokken ringede og få øjeblikke efter gik det op for os, at det gjaldt ildborsdyst. En ædel, gammel kunst i at frembringe ild med to stykker træ. En sand spejderdisciplin!

Flere måneders træning og forberedelser skulle nu forenes i et perfekt øjeblik af glød og ild.

Spændingen var på sit allerhøjeste lige inden dysten blev skudt i gang. Vi sad klar, koncentrationen lyste ud af os og havde vi brugt pulsmåler, er jeg sikker på, at vi havde sprunget skalaen. Nedtællingen gik i gang, buens linje blev strammet, så den ville tage godt fat i tenen og håndfladerne var nu godt svedige. Da startskuddet lød, snørede tenen rundt og arbejdede de fineste, ulmende trækul ned i vores rede. Røgen udviklede sig, og inden længe stod røgen op om hovederne på os. Vurderingen om at puste gløden til ild indtraf og det gjaldt nu om at levere det perfekte pust, som med et lille forvandle gløden fra en ulmende masse til en brændende rede. Og det skete; reden jeg holdte i hånden brændte nu med flammer og vi råbte for fuld udblæsning: "ILD!".

De mange timers forberedelser, finpudsning af grej og aftner i spejderhytten havde båret frugt. Vi satte ny korpsrekord i ildbor og tændte ild på 25 sekunder.

Mens regnen dryppede på presenningen og vinden susede udenfor bivuakken, forsøgte Jens at digte en lejrballsang. Da han besidder et kreativt talent, var en sang nærliggende at bearbejde. Martin var igen i gang med kokkekniven i køkkenet og jeg stod flittigt ved arbejdsbordet med hammer og stemmejern for at fremstille en rullepølsepresser. Imens sang vi alle sammen på vores nu nye lejrballsang og efter et par vers blev vi enige om, at lidt improvisering, gak og spas under udførelsen ville sikre gode point.

Inden aftenens lejrball skulle hver sjak stille til en brutal dyst i styrke og præcision. 1 meter høje træstammer var rejst i lodret position og hvert sjak havde medbragt kiler, økser og en mukkert. Det gjaldt nu om, med præcise mukkertsving, at forplante så meget energi ned i kilerne og flække stammen i to lige store dele til en nying. En uundværlig varmekilde til nattens gøren.

Der var helt stille inden nedtællingen begyndte, Jens stod

klar, bevæbnet med råstyrke og mukkert. Larmen fra den dybe koncentration bredte sig rundt i skoven der i øvrigt blev lyst op af skærene fra pandelamperne.

Startfløjtet lød og stilheden blev overdøvet af klangen af metal der kløver træ, træ der er splintredes og knagede og til sidst de dybe brøl fra de sjak, der fik flækket stammerne.

En time af det ellers pressede program bliver taget ud til fordel for ægte nydelse af "naturens fjernsyn" som jeg så tit har kaldt et lejråbål. Lejråbålet på pioner- og roverturning bruges til at nyde hinandens samvær. I lejråbålets skær blev der fremført sketches fra alle roversjakkene og sunget sange fra sangbogen. Undervejs blev der serveret varm kakao.

Om natten skulle vi nødtigt kede os, der skulle nemlig laves en korttegning som voldte os en del kvaler, men som vi alle ved og synger, at alt besvær er der mening i, således var det også her. Derudover bød natten på orienteringsløb og fremstilling af en rebslagningsmaskine, hvorpå der skulle fremstilles et tov med ende- og øjesplejsning i hver sin ende. Endvidere skulle vi fremstille en abehand og et

styk lacrosseketcher til hver person i sjakket, som skulle bruges til morgendagens lacrosseturning.

Om morgenen bagte vi morgenboller med den dej, vi havde haft til langtidshævning natten over.

Madbedømmerne ville gerne have serveret lune boller med hjemmelavet rullepølse og kaffe vi selv havde malet og brygget, så det fik de da.

Alle strabadserne blev som sagt rundet af med en lacrosseturning mellem sjakkene. Efterfølgende var der roverræs, der bød på redningsrebskast med det tov vi havde slået, binde et ottetal uden at give slip på tovet og forcering af en å ved hjælp af en A-buk og vores tov. Vi fik ikke brug for en førstehjælpstaske, men det var tæt på!

Ved den afsluttende samling blev vinderne kåret, og godt trætte og udmattede smedede vi alle en kæde lige der, hvor eventyret begyndte 24 timer forinden; ved den gamle eg.

De Gule Spejdere er tilbage i GILWELLHYTTEN

– Gilwellhyttens historie

SKREVET AF OLE LUMHOLT

Der lød to høje brag, næsten ud i et, og man så en kraftig lysning, da de 10 tons krudt eksploderede. Da de vældige røgsøjler fortrak sig, lå Donse krudtmølle jævnet med jorden, træer var revet op med rode, og kampesten slynget gennem luften. Tre af de ansatte blev dræbt og to hårdt kvæstet. Donse Krudtværk leverede gennem 200 år krudt til bl.a. hær og flåde, og det var ikke første gang, der var eksplosioner på krudtmøllen. Det var faktisk 3. gang, at fyrbøderen undgik døden. Men man sloges også med andre problemer. I de tidligere år kunne man om sommeren mangle

vand til vandmøllen. Derfor besluttede man at bygge en stor - meget stor - dæmning på Mølleåen for derved at etablere et vandreservoir. Her på Gunderødbøndernes græsningsarealer opstod der derfor en fantastisk sø: Store Donse Dam eller "Store Dam", der er omtalt som en af Danmarks smukkeste skovsøer.

Det idylliske Slusehuset ved Store Dam, 7. min fra Gilwellhytten, hvori slusemesteren boede. Han regulerede vandstanden. Nu er huset lejet af Klokkekilde Roverklub og indrettet som spejderpatruljehytte til udlejning.

STOREDAM

Og her begynder vores historie egentlig, for netop pga. beliggenheden ved den smukke skovsø købte rektor Hartvig Møller i 1927 ejendommen "Storedam" med en lille bjælkehytte. Det var Hartvig Møller, der i 1909 grundlagde den første spejdertrop i Danmark og var med til at oprette korpset i 1910. Han havde ikke råd til området, men korpsets overskud fra 1924-jamboreen i Danmark blev givet som et lån. Hartvig Møller var en af sin tids mest særprægede pædagoger og udviste stort socialt engagement. Han havde allerede Indrettet sit sommerhus Fjæld-

stauan i Paradisbakkerne ved Neksø som Danmarks første vandrehjem. Her kunne man ved ankomsten til Neksø hente en nøgle hos en nabo på åsen, og hos ham aflevere den igen ved afrejse med et "tak for lån" som eneste betaling for husly. Nu skulle også Storedam stilles til rådighed for spejdere og friluftsfolk.

TIL KAMP FOR PATRULJESYSTEMET

Lånet til spejderkorpset var netop tilbagebetalt, da Jens Hvass tog fat på næste kapitel. Jens havde været på Gilwelltræning i London med den inspirerende Camp Chief John S. Wilson som leder. Jens var blevet tændt - meget tændt... "Ja, det var, som øsede man af de reneste kilder med sit udspring direkte fra den store mand..." udtalte Jens. Men vigtigst af alt gav kurset Jens troen på patruljesystemet. Det kan lyde mærkeligt, men på den tid fungerede dette på ingen måde i spejderkorpset. Gennem 1920'erne var spejdersporten gledet ind på afveje, tropssystemet var blevet dominerende. Tropsførerne (som det hed dengang) var blevet

Jens Hvass

Rektor Hartvig Møller

dygtige og måske for herskelystne og for ærgerrige på troppens vegne, så vigtige beslutninger kunne ikke overlades til patruljeførerne (som det ligeledes hed dengang). Dette var både til skade for spejderarbejdet og for tilslutningen til korpset.

Disse forhold ville Jens Hvass nu ændre på. Gilwellspejderne skulle bære ændringen igennem, og en ny hytte "Gilwellhytten" til Gilwellspejderne skulle være omdrejningspunktet for dette arbejde. Jens' fortræffelige tanker var at lave landspatruljeturneringer, der over det ganske land ville få divisioner til at gennemføre patruljeturneringer for derved at tvinge TF'erne til at indse, at de ikke mere skulle være dem, der planlagde alt, kommanderede alt og satte alt i sving i enhver detalje. Patruljerne skulle arbejde på egen hånd, selv holde møder og selv foretage ture på samme primitive måde, som dengang spejdersporten kom til landet. Det skete i 1934. Året efter skulle der på jubilæumslejren gennemføres patruljekonkurrencer, så TF på nærmeste hold kunne se dette praktiseret. Og endelig for at klæde TF'erne på til dette arbejde, blev der lavet årlige førertræninger "Primitive kurser" ved Gilwellhytten. Første kursus i påsken 1936. Derfor er årstallene 1934, 1935, 1936 samt Gilwellhytten uløseligt knyttet til patruljesystemet.

Pejsen i Gilwellhytten

GILWELLHYTTEN BYGGES

I vores historie springer vi nu nogle år tilbage i tiden, til dengang planerne for Gilwellhytten blev præsenteret for korpset i april 1934. Arbejdet skulle gå stærkt, for til september ville John S. Wilson deltage i Gilwellgensynet i Danmark, og han skulle naturligvis indvie den nye hytte. Der var således kun 5 måneder fra planen blev præsenteret, til hytten skulle stå færdig. Alle Gilwellspejdere blev bedt om hver at betale 30 kr. til materialer (det svarer til 1200 kr. i dag), og arbejdsløse spejdere blev bedt om at melde sig på Storedam til arbejdslejre. Projektet lykkedes. 16/9 1934 kunne Camp Chief Wilson åbne hytten med en guldnøgle, der siden fik plads på pejsen. Økonomien hang ikke helt sammen, så nogle indsamlinger samt overskuddet fra jamboreen i Holland gav resten. Hyttevagt blev Vilhelm-Andersen, tropsfører fra Østerbro, der senere oprettede 1. Klampenborg.

Om hyttens placering på Storedam var der nogen diskussion. Jens Hvass

ville have hytten liggende ved Kanindammen med udsigt til skovgærdet, hvorimod hyttevagten foretrak en placering ved skovgærdet. Lejrpladsen ved Kanindammen var nemlig Gilwellpatruljen Ravnenes lejrplads – Vilhelm var Ravn. Da hytten skulle have kælder under køkkenet, enedes man om, at grundvandsforholdene skulle afgøre placeringen. Der skulle graves to halvanden meter dybe huller. Vilhelm og en spejder arbejdede på dette lørdag nat og hele næste formiddag uden at finde vand i den rekvirerede dybde. Kl. 12 skulle Jens ankomme, og ingen orkede en ny diskussion om placeringen, så pludselig var der kommet et par spandfulde vand i det ene hul. Alle blev så enige, hytten blev placeret ved skovgærdet.

Den dag i dag kan vi til minde om hyttens tidlige år finde J. S. Wilsons navnetræk i den smukt udskårne hjørnestolpe med inskriptionen. "J. S. Wilson – Campchief Gilwell – indviede hytten 16.-9.-1934." Denne blev udført af Dan Potter, Gilwell Parks altmuligmand, der var kommet til hytten som kursusinstruktør i 1938. Ved netop denne lejlighed var

Der blæses til samling med kudohornet. Bemærk den udsmykkede hjørnestolpe

Fra Gilwellhyttens indvielse. Bemærk hjørnestolpen uden udsmykning. Wilson ses i korte bukser under gavlvinduet.

Førertræningen påsken 1952. Kursushold foran Gilwellhytten.

det Dan, der på Gilwellplænen første gang instruerede de danske spejdere i disciplinen "ildbor".

DE PRIMITIVE KURSER

Ledertræningen "de primitive kurser" blev et kapitel for sig selv. Programmet var: "Play the game", primitiv lejrspport, hvor lederne indgik som menige spejdere i en patrulje. Noget datidens TF'er var ganske uvant med. Som korpsets standard var, turde man ikke på første kursus lade lederne sove i telt en hel påske, så overnatningen foregik på Gilwellhyttens loft, og middagsmaden samledes man omkring pejsen i Gilwellhytten for at nyde. Men efterfølgende forekom bivuakering i både

sne og slud. Ikke mindst i 1940, hvor en bundfrossen jordbund nåede at tø i 3 cm dybde og blande sig med 10 cm halvsmeltet sne, der ingen steder kunne løbe hen pga. den stadig frosne bund. Det bidrog til myten om en "overlevelsestur", og ingen i korpset ville naturligvis stå tilbage for at have oplevet det. Succesen var skabt.

Isvinteren i 1942 blev den koldeste i århundredet med enorme mængder sne. Selv mod påske lå der på markerne mod Storedam snedriver i to-tre meters højde, og vejene blev ikke ryddet. Hyttvagten, der havde til opgave at bringe proviant til hytten, klagede sin nød til Jens Hvass. Men kurset skulle gennemføres, meddel-

te Jens, materiel og proviant skulle være i hytten skærtorsdag morgen inden kl. 10 formiddag. Fra København forsøgte syv spejdere således at forcere sig vej til hytten med proviant til de 75 tilmeldte deltagere. Dette på to stk. trehjulede transportcykler, hver med to-tre forspændte trækcykler. Det gik nogenlunde til Hørsholm, hvortil der havde været nogen trafik. Men herfra havde der ikke været lastvognskørsel i flere uger. Trækcyklerne blev efterladt i Gunderød. Herfra blev transportcyklerne skiftevis løftet og trukket gennem snedriverne, til den ene sad fast og måtte forlades. Ved fælles kræfter nåede den anden til en gård, hvor man lånte hest og kane til

Stemningsbillede fra isvinteren 1942

det sidste stykke. En tur på 8 timer, der normalt tog fem kvarter.

MODSTANDSBEVÆGELSEN ANVENDER GILWELLYHTTEN

På et meget tidligt tidspunkt blev Gilwellhytten inddraget i begivenhederne omkring frihedskampen og det illegale arbejde. Jødeforfølgelserne i 1943 blev for mange spejdere signalet til handling. Gilwellhytten blev for disse løsningen på at skaffe husly til de syge landsmænd på flugt, så her fandt mange flygtninge et fristed med proviant. Og efter interneringen af politiet i 1944 dukkede mærkelige spejderafdelinger op for at øve terrænsport m.v. En af disse gæster viste sig på befri-

elsesnatten at være øverste leder af de militærgrupper, hvorunder 109 gamle og nuværende spejdere af Bernstorffs Division hørte. De trænede skarpskydning i grusgravene nordøst for Storedam. Det foregik hemmeligt ved at opstille lytteposter ved de nærmeste beboelseshuse for at kontrollere, om lydene kunne retningsbestemmes. I Gilwellhyttens skur blev der lavet et hemmeligt våbenlager under gulvet, hvor nogle af englændernes nedkastede våbencontainere blev gemt væk. Der var nedgravet tønder med benzin og etableret løbegrav mellem hytten og skoven.

Dette var naturligvis ikke ufarligt. Et hold "spejdere" trænede en søndag i silende regn, og alle blev dyngvåde på nær et par fyre, der hyggede sig på Gilwellhyttens sovesal hele søndagen – en af disse var stikker. 10-12 mand blev sendt i tysk koncentrationslejr, hvorfra Gentoftespejderen Per Bonde aldrig vendte tilbage. En speciel oplevelse havde hyttevagten, da han en lørdag aften sad og nød sin æblete. Døren blev pludselig slået op, og en mand spurgte "Are you alone?". Det var en engelsk pilot fra et nedskudt fly, der ville til Sverige. Så med en pistol i ryggen måtte hyttevagten og piloten skiftevis løbe og cykle ud til Strandvejen. Her søgte piloten ned mod kysten og fandt en kajak uden pagajer. Et par gamle brædder kortede han af til årer, og med et: "Goodbye" gled han ud i mørket.

Fra Gilwellhyttens flagstang vejrede før krigen det store jamboreeflag,

Vilhelm instruerer i tovværk. Til venstre for Vilhelm ses TF for 1. Hornslet Orla Andersen. Få måneder efter hans deltagelse på Gilwellkursus i 1944 blev han henrettet af tyskerne.

der havde vajet over alle de store lejrsmøder, både indenlands og i udlandet siden jamboreen på Ermelundssletten. Dette reddede hyttevagten Vilhelm-Andersen i sikkerhed som noget af det første efter Danmarks besættelse og placerede sit eget flag i stedet. Det hændte da også, at tyske soldater kom forbi og rev flaget ned eller overskar flaglinen. En enkelt gang blev flaget bortført og var væk i nogle uger, inden en tidligere østrigsk spejder, nu tysk soldat, sørgede for, at det blev returneret. Dette flag var med de danske spejdere i Oslo efter befrielsen, hvortil de var inviteret som en tak for hjælpen til de norske spejdere under krigen. I Norge var der imidlertid ballade i spejderkorpset, så ved ankomsten blev danskerne bedt om at holde en tale, der kunne aflede tanker for den flere hundrede store velkomstmøde. Flagets historie var velegnet, og hyttevagten blev så medrevet af sin egen beretning, at han afsluttende skænkede nordmændene sit flag. Næste dag svømmede de norske aviser over med spaltelange beretninger om flagets historie - og ikke alle var til at genkende for Vilhelm. Beretningen gik videre til de københavnske aviser, der ikke var ringere i deres begejstrede beretning.

Ledersamling foran spejseren i Gilwellhytten 1944.

Naturligvis blev Gentofte distriktets modstandsgruppers opløsningsfester holdt på Storedam. Krigstiden med spejdersnes hjælpetjeneste gav et stort løft til spejderbevægelsen. Antallet af spejdere voksede, endda så meget, at Gilwellhytten blev for trang til de store førerkurser og Tokkekøb Hegn for overrendt. Gilwellkurset flyttede derfor i 1956 til større og mere øde forhold ved Hylkedam på Fyn. Året efter flyttede de primitive kurser til korpsets egen grund og nye hus "Colleruphus". Gilwellhytten blev nu turhytte for oplandets troppe og fik en anderledes stille tilværelse.

DE GULE SPEJDERE OG GILWELLYHTTEN

Et af Hartvig Møllers børnebørn, Grete Lauritsen engagerede sig i oprettelsen af "De Gule Spejdere" og blev vicespejderchef i vores nye korps. Det var derfor helt oplagt, at der i 1980'erne igen kom gule spejdere i hytten. Nogle af vort korps første korpsstyrelsesmøder foregik i Gilwellhytten, og på Storedam var der i korpsets tidlige år planer om at afvikle en international jamborete med 200 danske og udenlandske spejdere. Grete var lejrchef og Bent Bjerring assistent. Forberedelserne

De Gule Spejders korpsstyrelsesmøde foran Hartvig Møllers hytte på Storedam

stod på et stykke tid i forvejen og beretningerne fra arbejdslejrene gennem efteråret 1986 tyder på, at Gilwellhytten ikke var "up to standard": I november mødes 31 ledere til arbejdsweekend i Gilwellhytten. Tagreuderne blev renset for første gang i 20 år. Brønden ved stengærdet blev renset, der blev ryddet ud i området omkring hytten, og stengærdet omkring hytten og skoven blev reetableret. Pga. store uoverensstemmelser i korpset blev lejren desværre aflyst i sidste øjeblik. Peter Fibiger i Sorø arrangerede som erstatning St. Bøgeskovlejren, som vi alle kender fra de seneste korpselejsange.

Men også gennem 1990'erne var gule spejdere ofte gæster i Gilwellhytten. Grib Skov Trop anvendte i en årrække hytten til de årlige juleture, indtil tropen voksede til over 120 medlemmer og dermed ud af hytten. Gruppe Loke repræsenterede gule spejders tilstedeværelse på stedet gennem 60 år, da kommunen ved en festlighed opkaldte vejen med Storedam efter Hartvig Møller. Og her på Storedam afvikledes korpsets landspatroljeturnering i 1996. Året hvor Jens Langkniv lavede ægte hattrick som vinder af årets tre korpsturneringer.

Hytten gik nu ind i en længere periode, hvor det var skoleklasser og børnehaver, der satte præg på stedet. I en årrække blev hytten anvendt til skoleudflugter og senest som skovbørnehave for en flok børn, hvis lokaler på Frederiksberg nedbrændte. Inventar og hyttens stemning tog tydelig præg af dette klientel. Da Klokkelilde Roverklan for nylig åbnede dørene til den forladte hytte, var indretningen nu med kontormøbler, skoleklassestole og lædersofaer.

De Gule Spejdere modtager hyttenøglen fra Hartvig Møllers oldebarn

EN NY BEGYNDELSE

Nu indledes et nyt kapitel i Gilwellhyttens historie – De Gule Spejdere vender tilbage. Hartvig Møllers familie ønskede at se spejdere på området igen og har udlejet hytten til Klokkelilde Roverklan, der vil genskabe den gode spejderatmosfære i hytten, så denne atter kan blive attraktiv for sommerlejr, lederkurser, weekendture og turneringer. Det var virkelig historiens vingesus, der mærkedes ved Gilwellhytten den sene efterårsdag i oktober, da Hartvig Møllers oldebarn Kim Lauritzen overrakte Gilwellnøglen til Nicklas Borch fra Klokkelilde Roverklan foran Dan

Potters markante stolpe med Wilsons navnetræk, selvsamme sted hvor Wilson 82 år tidligere modtog nøglen i guld. Vi håber, at alle I gule spejdere vil hjælpe os med at genindtage Gilwellhytten, så I kan få glæde af den flotte natur og en oplevelse i ægte spejderånd på dette historiske spejdersted. Storedam har sin charme i behold hele året rundt.

Kilder:

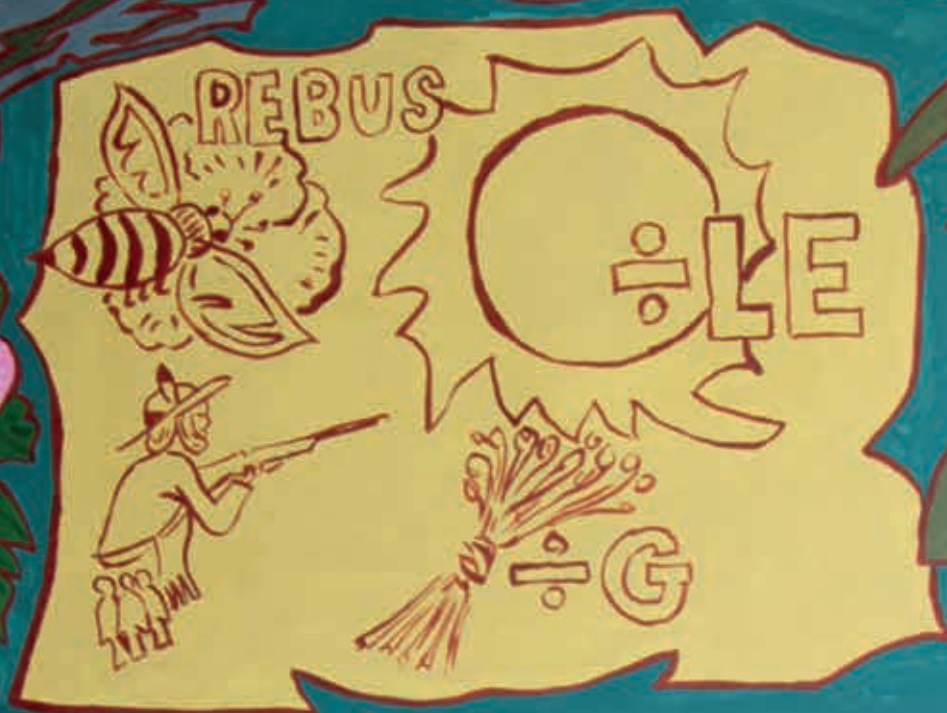
"Gilwellhytten gennem 25 år", 1959.

Klampenborgs historie.

Diverse mundtlige overleveringer.

LEG MED BALOO

FIND SKATTEN

Lille Solstråle & Lette

Fjer

Kort over Lille Solstråles og Lette Fjers tur.
Tegn deres rute.

HEJ STIFINDER

Prøv at følge Lille Solstråles og Lette Fjers tur på kortet til venstre. Indtegn ruten med en tusch, tag et billede af kortet og send det til arnielsen81@gmail.com. Så kan du være med i konkurrencen om en særlig ørnefjer, der giver visdom. I nederste venstre hjørne af kortet kan du se 11 små streger. Der er 100 meter mellem hver streg.

JAGTTUREN

Det er meget tidlig morgen i indianerlejren. Lille Solstråle er helt vågen. Hans far, mor og lillesøster sover stadig tungt, men det er umuligt for ham at sove mere. Han har en spændt følelse i kroppen, som han har haft siden i går aftes. Det var nemlig i går aftes, at der blev holdt en stor navngivningsfest til ære for ham, fordi det var den anden fuldmåne efter hans elleve års fødselsdag. Han er nu så gammel, at han må have sit eget indianernavn. Han er altså ikke længere bare sin fars, Glade Månes, ældste søn. Nu er han Lille Solstråle – opkaldt efter det helt specielle morgenlys, der viste sig netop i det øjeblik, han blev født! Ved festen havde Tonkawa, der er stammens ældste, tændt et særligt bål med blå og grønne flammer, som vil

sørge for at beskytte ham mod farer. Og måske allervigtigst: I går fik han sin helt egen bue med tre tilhørende pile af mor og far. Nu er han nemlig gammel nok til selv at gå på jagt.

Lille Solstråle har helt opgivet at sove videre. Han må ud at se, om bålet stadig brænder, og så glæder han sig til at snakke om festen med Lette Fjer. Han har også en gave, som han glæder sig rigtig meget til at give hende. En helt særlig ørnefjer, han fandt på en fjern klippeafsats for nogle dage siden. Hun er hans bedste ven, og de har lavet alting sammen, siden de første gang var kravlet ud af deres familiers tipi og havde mødt hinanden. Han lister sig derfor helt forsigtigt ud af familiens røde tipi og over til festpladsen, hvor der var bål i går. Han får straks øje på Lette Fjer, der står og roder i resterne af bålet. Da han kommer tættere på, kan han se, at hun er i gang med at samle aske i en lille læderpung. Hun siger: "Godmorgen. Jeg har en gave til dig". Og så rækker hun ham læderpung og siger: "Jeg har samlet en særlig amulet til dig. Den indeholder urter fra blomsterengen og aske fra bålet. Hvis du tager den om halsen og holder den tæt på dit hjerte, så vil den beskytte dig mod både frygt og uventede farer." Lille Solstråle siger "Mange

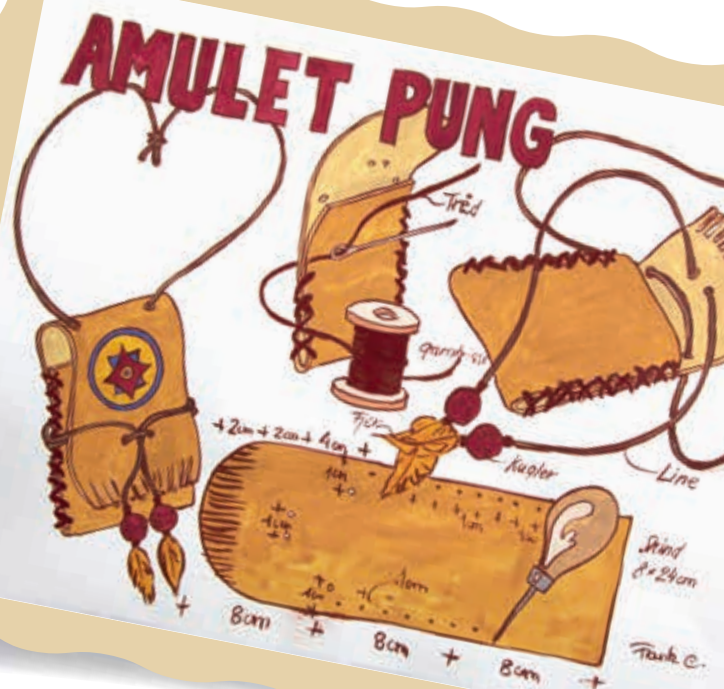
tak!", giver Lette Fjer et stort knus, og sætter så amuleten fast i en snor om halsen. Han kommer pludselig i tanke om ørnefjeren, og giver den til Lette Fjer, der ser rigtig glad ud. Han siger: "Tonkawa har fortalt mig, at en ørnefjer bringer visdom, hvis man altid bærer den på sit hoved."

I det samme hører de en mærkelig frysende lyd. De ser sig omkring og får så øje på en stor hjort, der står og gumler på nogle buske i indianerlejrens køkkenhave. De ser på hinanden, og Lille Solstråle ved straks, hvad Lette Fjer tænker: De er simpelthen nødt til at prøve at skyde hjorten. De har længe talt om alle de fantastiske ting, de vil lave med skindet fra en hjort, hvis bare de ellers kunne skyde den. Og nu har Lille Solstråle jo fået en splinterny og flot bue. Han løber ind og henter buen og de tre pile, og så sniger de sig hen imod hjorten. Da de er så tæt på, at de kan høre den smaske, affyrer Lille Solstråle en pil mod hjorten. Desværre bliver pilen grebet af et pludseligt vindstød og rammer forbi, og i det samme spurter hjorten afsted i en sydøstlig retning.

JAGTEN BEGYNDER

Hjorten løber op mod vandfaldet, der ligger for foden af en bakkeskråning cirka 800 meter sydøst for indianerlejren, og de prøver at følge efter den, så godt de kan. Da de når hen til vandfaldet og foden af bakken, får de øje på hjorten helt oppe på toppen. De stopper op for at drikke lidt vand og fortsætter så langs sydsiden af bækken op ad bakken. Det er hårdt at kravle op ad den stejle skråning, og de er begge to ved at falde flere gange. De har helt tabt hjorten af syne, men fortsætter alligevel opad.

Da de når toppen, stopper de et øjeblik for at få vejret under nogle store, gamle egetræer. Lette Fjer

siger prustende: "Øv. Hjorten er væk!" De ser sig omkring. Der er en virkelig flot udsigt heroppefra, men tilsyneladende ingen hjort. Mod nordvest kan de se hjem til lejren. Det ser ud til, at deres forældre er stået op. I hvert fald kommer der røg op af både Lette Fjers families blå tipi og fra den røde tipi, hvor Lille Solstråle bor. Lige nord for dem løber bækken i en lille slugt, og længere mod nord kan de se den bakke, der bliver kaldt Ildbjerget. Mod nordøst kan de se langt ud over den store græsslette. Lige neden for bakken mod nordøst ligger der en lille sø, og midt i søen er der en ø. Lille Solstråle kan godt huske, at han var på den ø med sine forældre for et par år siden. Det var et dejligt solskinsvejr, og der voksede nogle helt fantastiske bær, som han løb rundt og plukkede sammen med sin lillesøster. Pludselig får han øje på hjorten igen. Den står og spiser noget græs på søens nordlige bred, lige der hvor der udspringer en å fra søen. Han peger derned og siger hviskende til Lette Fjer: "Se dernede. Der er hjorten!" De løber forsigtigt ned ad bakken. På vejen skal de hen over bækken i slugten, og de må holde godt fast

i hinanden for ikke at glide på de glatte sten. De fortsætter nedad, så hurtigt de kan, og når endelig frem til bredden af søen og følger den, indtil hjorten bare står cirka 100 meter øst for dem. Lille Solstråle gør klar til at affyre endnu en pil, men lige inden han skal til at skyde, opdager hjorten dem, og sætter i fuld fart mod nordøst. "Øv! Den nåede at opdage os", siger Lille Solstråle. "Ja, det må være fordi, det blæser fra vest i dag, så vi stod lige i vindretningen", svarer Lette Fjer.

VIDERE I KANO

Hjorten løber stadig med fuld fart i en nordøstlig retning. Den løber henover græssletten mod den store skov, der ligger cirka 2 kilometer væk. Langt ude i horisonten ser de hjorten forsvinde ind i skoven. De ved begge to, at det bliver svært at fange den, men på den anden side, vil det være kedeligt at give op nu. De tænker først, at der ikke er andet at gøre end at gå den lange vej hen over græssletten. Men så får Lette Fjer øje på en efterladt kano, der ligger i kanten af åen, lige hvor den udspringer fra søen. De beslutter, at det er meget sjovere og hurtigere at sejle efter hjorten i kano, end det vil være at gå, så de hopper ned i kanoen og skubber den ud fra bredden.

Til at begynde med går det godt, og kanoen sejler lige så fint med strømmen i nordøstlig retning. Men efterhånden virker det som om, at strømmen bliver kraftigere og kraftigere, så kanoen får mere og mere fart på. Til sidst kan de slet ikke styre den længere, og de er flere gange ved at støde ind i træstammer, der ligger i kanten af åen. Ingen af dem ved, hvordan de skal stoppe kanoen, der bare sejler mere og mere vildt og usikkert. Men så får Lette Fjer en ide. Hun råber til Lille Solstråle, der sidder i den anden ende af kanoen: "Prøv meget forsigtigt at åbne din amulet på klem!" Først tænker Lille Solstråle, at hun må være blevet skør. Hvordan kan en lille amulet, han har om halsen, standse en kano? Men han prøver alligevel. Og så snart han har løftet lidt på låget, kan han mærke, at åen begynder at flyde lidt roligere. Han opdager nu, at åen har ført dem ind i en skov, og lidt fremme kommer der en sideå ind fra højre. Da de når frem til sideåen, får den nye strøm i vandet kanoen til at drive ind mod den venstre bred, hvor den stopper lige så fredeligt.

DET AFGØRENDE SKUD

De hopper i land. Selvom deres ben stadig ryster lidt oven på forskrækkelsen, er de begge meget lettede. De går nu igennem skoven mod vest. Da de har gået cirka halvanden kilometer, kommer de til en lille sø fyldt med hvide åkander. De sætter sig og holder en pause, mens de kigger ud over søen. Pludselig får Lille Solstråle øje på hjorten ovre på den anden side. Den står under et stort egetræ og drikker vand fra søen. Han peger derover, og peger så på sin bue. Lette Fjer nikker. Det er nu, de skal prøve at skyde hjorten. Da de er øst for den, og det blæser fra vest, kan den hverken høre eller lugte dem. Han trækker forsigtigt en pil frem og tager omhyggeligt sigte. Så affyrer han pilen, og den rammer helt perfekt.

De følger søens nordlige bred rundt, indtil de kommer til hjorten. De finder hurtigt ud af, at det vil være alt for tungt at slæbe hele hjorten med hjem til lejren, men skindet kan de godt have med tilbage. De finder hurtigt deres knive frem og begynder at flå hjorten. De bygger en tre-buk af nogle granstammer, de finder i skoven. Her spænder de skindet op, så de kan rense det. Det er et svært arbejde, men de har begge prøvet det før sammen med deres forældre, så de ved godt, hvordan det skal gøres.

HJEMAD

Da de endelig er færdige, er de virkelig stolte over resultatet. Det er et meget stort og smukt stykke skind. De binder det sammen til en bylt, som de kan bære på skift. Fra søen går de mod syd 200 meter, indtil de kommer ud på den store græsslette. Her kan de se Ildbjerget mod vest. De går ud over sletten mod sydvest – lige syd om Ildbjerget. Efter at have gået 1 kilometer mod sydvest, får de øje på lejren mod vest inde mellem bakkerne. De sætter farten op, da de glæder sig rigtig meget til at vise de flotte skind til deres forældre. Da de kommer til bækken og den lille sø lige øst for lejren, løber de bare gennem vandet i stedet for at hoppe henover stenene som de plejer.

Da de er tilbage i lejren, hiver de stolte skindet frem og breder det ud. De kan slet ikke vente med at komme i gang med at bruge det.

16. november 2016

Skrevet af Per Stigaard

De Gule Spejdere har i snart 20 år været medlem af World Federation of Independent Scouts – Europa (WFIS-Europa). Denne sammenslutning blev grundlagt i Laubach, Tyskland, i 1996 og lørdag den 1. oktober i år blev dette fejret på WFIS-Workshoppen som netop blev afholdt i Laubach.

Som en del af markeringen fik vi mulighed for, at besøge de lokaler hvori indgåelse af aftalen om oprettelse af en verdens sammenslutning for uafhængige spejdere foregik.

Det var en ganske særlig oplevelse, at stå i netop det lokale, og vide at det rum og de vægge dengang for 20 år siden, dannede rammen for det der i dag har udviklet sig til en verdensomspændende spejdersammenslutning. Et eksempel på, hvordan ildsjæle der deler en vision og sammensætter sig et mål kan nå store resultater. Det er en lære, vi alle kan tage med os. I dag rummer lokalet, der ligger i byens rådhus, et atelier for en lokal kunstner, som i dagens anledning havde åbnet dørene for os.

I dette lokale fik vi så historien om opstarten af WFIS.

Spejdergruppen i Laubach havde fået en venskabsgruppe fra England og de havde flere gange haft fælles weekendture, både i Tyskland og i England. Efterhånden som de lærte hinanden bedre at kende, fandt de ud af, hvor enige de var om hvad spejderarbejdet drejede sig om, men samtidig også, at de manglede et fælles ståsted. På den måde opstod ideen om at lave en sammenslutning, hvor den fælles grundide og værdisættet omkring spejderarbejdet skulle være det centrale. Et spejderarbejde som gav børn og unge nogle gode oplevelser, som var baseret på BP's ideer og som havde båret spejderbevægelsen frem gennem tiden. Patruljearbejde, prøver og duelighedstegn, naturoplevelser, friluftsliv og ture.

Lyder det som noget du har hørt før?

Vores mission er at skabe et handlingspræget spejderarbejde gennem fællesskab – stil og smil – med fokus på friluftsliv, patruljearbejde og konkurrence.

Da først idéerne var skabt, var der kun det formelle tilbage. Love og regler skulle forfattes og vedtages. Dette blev forberedt og til sidst blev den stiftende generalforsamling afholdt i Laubach i 1996.

På det tidspunkt havde der i nogle år været et ønske hos De Gule Spejdere om medlemskab af en international spejderorganisation. WOSM (World Organisation of Scout Movement) - som er "den gamle" spejderorganisation - var ikke en mulighed, så da vi hørte om WFIS og det værdigrundlag organisationen byggede på, så vi en mulighed. Vi ansøgte om medlemskab og det fik vi. Siden har vi på mange måder nydt godt af dette medlemskab.

Som medlem af WFIS har vi fået spejderkontakter over hele verden, og flere af vores grupper har været på gode udenlandsrejser skabt via disse kontakter. Vi deltager også i den internationale lederuddannelse Wood Beads – hvor vores ledere bliver uddannet sammen med ledere fra resten af Europa. Det er rigtig spændende at udveksle spejderideer og –færdigheder med andre lande og kulturer.

På de rejser De Gule Spejdere har deltaget i, har vi formået at vise resten af Europa, hvad vi står for. Og det er med stor begejstring de udenlandske ledere fortæller mig, hvor dygtige de synes, at vi er. Det gør mig stolt når jeg får sådanne tilbagemeldinger – ligesom I også har grund til at være stolte.

I 2018 er det vores engelske spejdevener, der indbyder os til at deltage i Euro camp. En uge i spejderlivets tegn, hvor vil vi mødes med spejderkammerater fra hele Europa.

WFIS-Europa afholder hvert år i januar deres generalforsamling. Her deltager De Gule Spejdere med 2 delegerede. Det er en stor oplevelse og efter nu at have været med til dette i en del år (det er min 14. gang til januar 2017) har jeg fået rigtig mange gode spejdevener rundt omkring i Europa.

Frontfiguren i WFIS-Europa er dansk. Margon Sørensen fra Jens Langkniv er 1. chairmann for WFIS-Europa og han er højt respekteret for sit arbejde. Han er kendt og respekteret for sine spejdermæssige færdigheder og gør en fantastisk god og samlende figur som 1. chairmann. Sammen med bestyrelsen leder han WFIS-Europa og med dem i spidsen er det lykkedes at skabe et WFIS-Europa, der fortsat er i vækst.

Lad mig slutte med vores fejring af 20-års dagen. Som et varigt minde om WFIS' 20 års fødselsdag plantede vi i fællesskab et træ på spejdernes grund i Laubach. Alle deltagende grupper var blevet bedt om at medbringe noget jord fra deres hjemsted. Efter at træet var blevet sat ned i hullet kom vi enkeltvis frem og hældte vores medbragte jord i hullet. Ledere fra Bobbarækus Trop, Jens Langkniv og Gruppe Loke som deltog i ceremonien havde medbragt lidt jord til hullet og sammen med jord fra de andre deltagende europæiske grupper blev træet plantet.

Træet fik den absolut bedste start. Hullet var gravet i forvejen og med et styrtende regnvejr var der masser af vand i bunden – herefter jord fra hele Europa – og da regnen stoppede brød solen frem. Bedre start kan et træ vel næppe få.

Længe leve WFIS.

LEADERGRUBER

1. NÆSTVED TROP OG FLOK

www.1naestved.dk

TEKST AF LISE MØLLER

Efterår 2016 har været fyldt med aktiviteter. Alle aldersgrupper har været på Sct. Georges løb, hvilket var en meget stor oplevelse for Leoparden. Spejderne har været på Mindeløb, Ranger Challenge og LPT, hvilket for nogen betød fire weekender i træk med træning og turneringer.

Vores hytte blev indviet med maner, en dejlig dag med mange besøgende.

Med juletræssalg, juletur og julehygge er 2016 afsluttet, er vi nu klar til 2017. Ulve og Stifindere skal øve spejderfærdigheder og på vinterløb, mens spejderne skal i gang med Instaka, som afsluttes sidst i april. I februar har vi det årlige fastelavnsløb og forældrerådsmøde, en dag hvor mange spejdere og forældre mødes og har en hyggelig dag på tværs af aldersgrenene.

FREDERIKSBORG TROP

www.frederiksborgtrop.dk

TEKST AF JØRN ROEST

Frederiksborg trop er stadig i rivende udvikling, lige nu er vi 36 ulve/6 bander, 15 stifindere/3 kobler, 29 spejdere/ 4 patruljer, 8 pionerer/4 sjak, en stor engageret ledergruppe, en roverklan under opbygning og ikke mindst en velfungerende gruppestyrelse.

I oktober afholdt vi Landspatruljeturnering på vores spejdergrund i Hillerød. Her deltog i alt 18 patruljer, 20 rover-/pionersjak, der ud over de spejdermæssige udfordringer også blev udsat for naturens luner i form af både regn og blæst.

Vi slutter året af med vores traditionsrige Juletur. Igen i år går turen til Harebo i Gørløse. Lørdag eftermiddag og aften hygger vi os med forskellig julehygge, julemiddag og lørdagen sluttes af med et besøg af julemanden.

Søndag har vi inviteret til juleløb, hvor forældre og andre gæster kan prøve kræfter på nogle spejderopgaver.

Så står 2017 for døren, og vi ser frem mod forårets løb og turneringer. Af gode grunde kender vi jo ikke til indhold og for-opgaver, men vi går alligevel i skarp træning hen over vinter og forår.

Sommerlejren 2017 går til Næsbycenteret mellem Sorø og Næstved og vi glæder os til at udforske området ved Susåen, Tystrup Bavelse søerne, skovene og naturen omkring centeret.

KONG VALDEMARS TROP

www.kongvaldemarstrop.dk

TEKST AF CAMILLA SOMMER

I efterårsferien deltog Kong Valdemars Trop med 2 patruljer i årets LPT. Spejderne fik lavet en masse lejrspot, stor overdækning og en stor huggeplads. Både Vædder og Isbjørne havde en fantastisk LPT. Vores pioner deltog i et blandet sjak med Kong Hardeknud i pioner/roverturneringen, hvor de tog en flot 3. plads.

Vi har fået mange nye ulve i år, så de har øvet knob, taget knivbevis og plantet træer på vores grund, så de kan finde forskellige blade til foråret. Stifinderne træner lejrspot, bueskydning og en masse spændende spejderaktiviteter.

Traditionen tro har vi lavet juledekorationer, som vi har solgt til juletræstændingen i Gørløse. Overskuddet gik som altid til vores årlige juletur til Bassebjerg, i år sammen med Kong Hardeknud Trop. Det var en hyggelig tur med gode aktiviteter og god mad og besøg af julemanden.

I januar har vi vandretur i Lystrup Skov, hvor alle har mulighed for at vandre 10, 20 eller 30 kilometer. Foråret skal bruges til at forberede os på de kommende turneringer, som alle ser frem til som årets højdepunkter.

FUGL PHØNIX TROP

www.fuglphonix.dk

TEKST AF SIGNE JENSEN

I Fugl Phønix er julefreden så småt ved at sænke sig, og vi har netop afholdt vores traditionsrige juleafslutning. Aftenen startede med juleløb for spejderne, siden sluttede forældrene sig til, og alle nød de lune æbleskiver og den varme kakao, som Gruppestyrelsen serverede. Aftenen sluttede naturligvis med lejr-bål, og da bålet var ved at dø ud, kunne vi til sidste vers af „Nu flyver mørkets fugle ud“ danne den hidtil største cirkel i gruppens historie.

I løbet af efteråret har der igen været travlt i gruppen. Spejderne har knoklet for at blive klar til årets LPT, som I kan læse mere om andetsteds i bladet. Stifinderne har arbejdet med førstehjælp og signalering, mens Ulvene har fremstillet brugsting i træ og lavet lækker mad.

Efter nytår er vi igen klar til at tage fat på et nyt spejderhalvår med mange spændende aktiviteter. Blandt andet kan vi se frem til årets Ulveturning, som vores Ulveledere i skrivende stund har travlt med at planlægge.

På gensyn i det nye år.

GRIB SKOV TROP

www.gribskovtrop.dk

TEKST AF STINUS ANDERSEN

Det går fortsat godt i Grib Skov Trop. I skrivende stund ser gruppen frem mod at skulle på den traditionsrige juletur. Hele gruppen skal af sted på tur til Harebo Hytten, hvor der skal julehygges. Søndag formiddag kommer alle forældre med på turen og der er et lille postløb for ulve, stifindere og forældre, mens spejderne bemander posterne.

Der har været oprykning og efter oprykningen er der godt fyldt op hos ulvene og stifinderne. Det var en flot aften, hvor vi alle kunne se hvor stor ulveflokket var blevet. En masse nye ulve fik deres ulvenavn og fik oplevet stemningen ved Den Store Eg.

Stifinderne har været på en god tur til Klokkedam, hvor de har lavet lejrspil og mad over bål. Ulve og stifindere har været på vandreture i Grib Skov Trop, hvor alle fik gået henholdsvis 20 og 30 km.

Klokketildevold Roverklub har indgået lejekontrakt med Lauritzen Fonden og har lejet Gilwell hytten. Roverne er i fuld gang med at ændre hyttens indvendige udseende fra institutionspræg tilbage til en rigtig spejderhytte. Hytten har

haft en meget stor betydning i de første mange år af spejderbevægelsen i Danmark og Gilwell kurserne blev i en årække afholdt på stedet. I nyere tid har hytten i en periode været lejet ud til en børnehave og har stået mere eller mindre ubrugt hen. Det vil vi nu rette op på og igen skabe et sted, som inspirerer til spændende iderigt spejderarbejde.

Grib Skov Roverklub har været på tur til Stevnsfortet og Stevnsklint. Turen var den første i Grib Skov Trop's nye roverklub - „Grib Skov Roverklub“. Turen startede med 2 timers rundvisning på Stevnsfortet, derefter til Højerup Kirke og klinten. Efter dagens oplevelser slog roverne lejr ved Mandehoved med direkte udsigt til Østersøen og lavede en formidabel middag over bål med „friske“ fasaner skudt dagen før. Aftenen blev brugt på hygge om lejrålet.

Alle grupper i De Gule Spejdere ønskes en glædelig jul og godt nytår.

Vi ses i det nye år til turneringerne.

GRUPPE LOKE

www.gruppeloke.dk

TEKST AF HELLE MARIE VESTERLØKKE

Sidst jeg skrev, stod årets Bjergløb samt Comanche-ild og Jungledag for døren. På Bjergløbet havde vi besøg af Grøndal og Skjoldungerne og weekenden bød bl.a. på en rask gåtur til Hedeland, hvor alle fik en tur med mini-jernbanetoget, Brandhøjbanen, med Per eller Henrik som lokomotivførere.

På en råkold oktober søndag med Comanche-ild og Jungledag, blev et par gamle høns slagtet, plukket og kogt til skøn hønsekødssuppe. En del spejdere var nysgerrige og hjælpsomme ved slagtingen, mens andre holdt sig i behørig afstand.

Loketur til Egegården i Hvalsø start november bestod af en mildt talt noget fugtig lørdag og vi præsterede, at afholde lejrball indendørs, med alt hvad det nu medfører af rødkindede spejdere og lune, småslumrende ledere. Ud over lejrball var også noget stort og gult på spil, og alle var på pokémon-løb med Pikachu.

Hjemme er totemprøven bestået af stammens nye stiftere og nye ulve har taget ømfødsprøven, så alle nu bærer deres navn med stolthed. Nu står julen for døren og her slut november er et spejdermøde blevet brugt til at lave kalendergaver til børn og deres familier, som har brug for en hjælpende hånd. Det er givtigt at lave så konkrete gode gerninger med spejderne. Gruppens årlige salg af juletræer, æbleskiver og gløgg i Hedeland løber af stablen i december måned og i starten af det nye år, 2017, ser vi frem til en frostklar søndag med Comanche-ild og Jungledag.

Tak for dejlige spejder stunder sammen i det forgangne år. En glædelig jul og et godt nytår ønskes I alle.

JENS LANGKNIV GRUPPE

www.jenslangknivsgruppe.dk

TEKST AF TORBEN OG MAJA

Hos os i Jens Langkniv kan vi se tilbage på et efterår med masser af spændende aktiviteter. I september stod den på traditionsrige FYSKE - den årlige tur med Rold Skov og Frie Fugle, som denne gang blev holdt hos Rold Skov.

Hos ulvene er der snittet løs - knivbeviserne er i hus - mange pæne ting er snittet. Alle nye ulve har gjort sig klar til optagelsen, som fandt sted på det hemmelige mødested en mørk november aften. Stifinderne har holdt deres årlige efterårslejr - Der blev bygget lejrplads og hygget i spandevise.

Spejderne har haft rigeligt at se til. Der er øvet diverse ting op til landspatruljeturneringen - Også foropgaven krævede tid og energi. Det blev til en flot 4. plads samt en placering i midten af de 18 deltagende patruljer. I løbet af november blev bagt 50 kg pebernødder samt lavet skaller med fedt og korn til fuglene - alt dette solgt af gruppens medlemmer.

Der var ca. 150 forældre, kaniner, ulve, stifindere, spejdere m.v. til juleafslutning i forsamlingshuset. stemningen var god mens risengrøden og æbleskiverne fandt vej ned i alles maver - andre blev ekstra glade, når deres numre blev trukket ud i det amerikanske lotteri.

Vi glæder os til alle de gode oplevelser, som venter i 2017.

KONG HARDEKNUD TROP

www.konghardeknudtrop.dk

TEKST AF RASMUS MØLLER BECH

Vi går en rask og spændende vinter i møde på vores dejlige spejdergrund. I modsætning til sidste år, har vi fået masser af lys op på grunden, mere plads og tætnet helt for røg i vores bålhytte, der stort set er færdig nu. En flagstang har vi også fået op - for hvad er en gul spejderplads uden et Dannebrog?

Ulvne holder 1 gang i kvartalet et udvidet møde, for venner og bekendte. Det har medvirket til, at vi nu er 15 ulve, hvilket vi er utroligt glade for. Derfor åbner vi højst sandsynligt også snart 3. bande, hvilket vi glæder os meget til

Tropspejderne har oplevet en stor vækst på 33%, så nu er vi hele 4 tropspejdere! Hvis alt går vel, skal Kong Hardeknud Trop deltage selv på Wagadugoløbet for første gang. Førhen har vi bl.a. stillet op sammen med Kong Valdemars Trop, som vi også havde en dejlig juletur sammen med på Bassebjerg. Stik mod al forventning kiggede julemanden også forbi i år, og det var noget der rykkede. Vi oplever en stor gejst omkring troppen, hvilket er helt fantastisk. Det betyder nemlig, at vi kan opfylde vores målsætning om at føre troppen fremad - for vi skal altid fremad!

GRØNDAL TROP & FLOK

www.grondal-trop.dk

TEKST AF LASSE VESTER

Efteråret og vinteren har ramt Københavns nordvest-kvarter og både ulve og stifindere har måttet gå indenfor for at få lidt ly for regn og blæst.

Da vinteren også er hård for kvarterets fugle og smådyr, bruger vi de kolde måneder på at lave fuglehuse, pindsvinehoteller og egernrestauranter til de små kræ. Inden ulvene gik i gang havde de besøg fra Pindsvinevennerne i Danmark, som fortalte lidt om de små nuttede dyr og deres leveforhold

Inden efterårsvejret for alvor satte ind gentog vi succesen fra sidste år med at holde en høstfest i kvarteret. Igen i år blev der samlet og presset enorme mængder æbler, bagt kager og brygget kaffe til alle de fremmødte og endnu en gang havde vi det dejligste solskinsvejr til arrangementet. Det var en fornøjelse at have mange af forældrene med til at støtte op om arrangementet og igen havde vi støtte fra vores spejder-venner i korpset. Vi havde både kunne låne

telte og borde/bænke fra korpset og så kom Niklas kørende med museumsvoغن, så spejdere og forældre kunne mærke historiens vingesus når de tog sig en velfortjent pause fra mosteriet.

En anden tradition, der også blev holdt i hævd var markeringen af efteråret med vores årlige Løvfaldstur til Bøllemosen ved Skodsborg. Det var en skøn dag i smukke omgivelser, hvor vi kunne nyde nogle af de sidste solstråler varme os i skoven.

RAVNETROPPE

www.ravnetroppen.dk

TEKST AF TORBEN OG CLAUS

I Ravnetroppen har vi haft et godt efterår: Lederne har været på ledertræf. Vores 3 spejdere havde en god juletur sammen med Frederiksborg Trop - Vores spejdere deltager til „dagligt“ i spejderarbejdet hos troppen i Krudthuset.

Vi har alle haft en virkelig hyggelig juleafslutning med medlemmerne og deres familier - rigtig mange var mødt op, og stemningen i top!

Der er kommet ny styrelse, som går til arbejdet med opsmøgede ærmer.

Det nye år ses der meget optimistisk på: To nye ledere starter kaninspejdere (de skal hedde „ravneunger“). Ny leder starter hos stifinderne og anden ny leder vil periodevis hjælpe til hos ulvene.

Lørdag d. 17/12 holdes det første ledermøde i troppens historie - nu kan det ikke længere klares over aftenkaffen. I det nye år tager alle på weekendtur. Ud at få masser af gode oplevelser.

Vi er også begyndt at se længere ud i fremtiden: Til august tager Claus og Mark fra Frederiksborg til South Carolina for at sondere terrænet for spejdersommerlejr på disse kanter.

Årets sidste møde var skam ikke bare skæg og ballade. Ulve fik overrakt knivbeviser - de har slidt for dem. Ulvemærker blev også uddelt, så skulle der komme bløde pakker med uniformer under juletræet, er der noget at pynte dem med.

Stifinderne har fået julegave på forskud - vi har simpelt hen anskaffet en ny tipi.

ROLD SKOV GRUPPE

www.roldskovgruppe.dk

TEKST AF **KIRSTEN JENSEN**

Denne gang var det vores tur til at arrangere Fyske Turnering, og den fandt sted den første weekend i september. Turneringen havde 25-års jubilæum, som bl.a. blev fejret med kagemand. En rigtig dejlig weekend med deltagelse af Jens Langkniv og Frie Fugle. Vi var omkring 80 deltagere, og havde en rigtig god weekend sammen.

Den første fredag i oktober var stifinderne på Impeesaløb. Det er et natløb, som finder sted i Rold Skov. Deltagerne kommer fra de forskellige spejderkorps i Himmerland.

Hver jul går vi på plejehjemmet med en juledekoration til hver beboer. Derfor har vi været i skoven for at samle dekorationsmateriale. Det var en lørdag, hvor forældre og søskende også kunne deltage. På efterfølgende spejdermøde lavede vi 50 fine dekorationer.

1. søndag i advent har der de sidste mange år været julemarked i Rebild. Vi har deltaget hvert år, hvor vi sælger pandekager bagt over bål, gløgg, kakao og pebernødder. En rigtig hyggelig dag, hvor man træffer mange glade mennesker. Desuden får vi lidt penge i kassen.

Året slutter med gavespil og godter.

SKJOLDUNGERNE

www.skjoldungerne.dk

TEKST AF RENE TL.

Hos Skjoldungerne har vi haft et fantastisk efterår, ulvene har fundet hinanden og arbejder rigtig godt sammen. Spejdere og ulve var på bjergløb sammen med Grøndal og Loke. Turen blev i år afviklet af gruppe Loke og de havde lagt et fantastisk program. Spejderne var bla. på et par o-løb hvor det ene foregik i Hedeland med vandpassage og de styggeste bakker der var til at opdrive. Spejderne var vildt begejstret. Natløbet var et by-løb som de først var færdige med kl 1 om natten. Derfor forbarmede tropslederen sig og lod spejderne sove længe søndag morgen, de plejer at blive vækket kl 7.00 men i dagens anledning blev de først vækket kl 7.01 så der var masser af tid til at ligge og nyde morgenfisen.

Jeg har fra spejderne rykket arbejdet op med mærkerne i den lille røde. Altid har vi haft gang i et par mærker; når spejderne havde taget det ene var de så at sige allerede i gang med det næste. Dette har kun været afbrudt, når der skulle laves foropgaver til div. løb eller vi skulle klarlægge eller ordne udstyr til tur – ja, selv på sommerlejren har vi haft gang i mærkearbejde. Dette har så udmøntet sig i at Nina, Nicklas og Julius har taget væbnersnoeren, som blev overdraget til dem til vores juleafslutning.

Løft i flok samlet trop!

En ikke helt uvæsenlig ting, der er sket hos os, er at Preben ikke længere kunne finde tid mellem alt det meget, han også skulle nå på korpsplan. En stor tak til ham herfra. Jeg må indrømme at vi var lidt presset på lederfronten, lige ind til Mitci kom forbi en tirsdag og fortalte at hun var færdig med at være lærling et sted i Jylland og nu kunne komme tilbage og blive grenleder så, hip hip hurra herfra.

Spejder og ulve har også været på gruppetur som Gitte og Mitci stod for. Det er skjoldungernes helt store traditions tur (det er derfor det er Gitte der er tovholder på den tur) hvor en af traditionerne er vi spiser julemad, det plejer at være flæskkesteg med søde kartofler, rødkål og hele baduljen med ris a la mande og kirsebærsovs. Normalt er det forældrene der laver maden men i år fik spejderne lov til det, i jordovn, det blev fantastisk!

REN I TANKE, ORD OG HANDLING

DUE-DAVNE-TIL ZÆRES-SIDEN

VANDRINGER

VANDRINGER

VÆBBERE

MED GODT HUMØR

TIL AT STOLE PÅ

TAGER VANSKELIGHEDER

EN GOD KAMMERAT

20 km

Vitus *Kong Hardeknud*
Alvin *Kong Hardeknud*
Gustav *Kong Hardeknud*
Sally *Kong Hardeknud*
Evelyn C. *Grib Skov Trop*
Sara Elisabeth *Grib Skov Trop*
Frejdis *Grib Skov Trop*
Sebastian *Grib Skov Trop*
Herman John *Grib Skov Trop*
Hugo *Grib Skov Trop*
Claes *Grib Skov Trop*
Askild *Grib Skov Trop*
August *Grib Skov Trop*
Carl-Emil *Grib Skov Trop*
Valdemar *Grib Skov Trop*
Jonathan *Grib Skov Trop*
Vitus *Grib Skov Trop*
William *Grib Skov Trop*
Marius *Grib Skov Trop*
Amalie Louise *Grib Skov Trop*
Sophie *Grib Skov Trop*
Rune *Grib Skov Trop*
Mille *Grib Skov Trop*
Frida *Grib Skov Trop*
Kristin *Grib Skov Trop*
Bertram *Grib Skov Trop*
Frejdis Kamille *Grib Skov Trop*

30 km

Sophie *Grib Skov Trop*
Katrine *Grib Skov Trop*
Adrian *Grib Skov Trop*
Andrea *Grib Skov Trop*
Christoffer *Grib Skov Trop*
Lucas *Grib Skov Trop*
Noah *Grib Skov Trop*
Mona *Grib Skov Trop*
Therese *Grib Skov Trop*
William *Grib Skov Trop*
Karla *Grib Skov Trop*
Tilde *Grib Skov Trop*
Mathilde *Grib Skov Trop*
Rasmus *Grib Skov Trop*
Anton *Grib Skov Trop*
Sixten *Grib Skov Trop*
Janus *Grib Skov Trop*
Oliver *Grib Skov Trop*
Anna *Grib Skov Trop*
Kasper *Grib Skov Trop*
Karl Christian *Grib Skov Trop*
Mads *Grib Skov Trop*
William *Grib Skov Trop*
Vigdis *Grib Skov Trop*

Nina *Skjoldungerne*
Nicklas *Skjoldungerne*
Julius *Skjoldungerne*

ER HJÆLPSOM

GOD IMOD DYR